

Det, vi trænger til, er jo en grundlæggende EU-debat, og det er det eneste punkt, hvor jeg er enig med hr. Albrechtsen. Vi trænger til en grundlæggende debat om, hvor meget Europa vi skal have, hvor stort det skal være, og hvorfor vi skal have det, og den grundlæggende debat tror jeg har meget mere for sig end blot en fokusering på det demokratiske underskud og den manglende åbenhed.

For man kan jo spørge: Åbenhed om hvad? Og jeg kan godt erindre et par ministerråds-møder, som jeg da er lykkelig for at vi ikke indviede den europæiske befolkning i, for bevar mig vel, hvor var de kedelige, og hvor var de tekniske!

Dermed være ikke sagt, at det ikke var vigtigt for de berørte, for organisationer osv., men jeg tvivler på, at hele den europæiske befolkning vil hænge ved vore læber og klæbe til skærmen over nogle tekniske direktiver inden for det indre marked.

Så en del af åbenheden er jo også: Hvad er det for problemstillinger, vi lægger frem? Hvad er det for en debat, vi gerne vil tage? Det mener jeg er den grundlæggende EU-debat. Som CD har sagt: Vi trænger nok til et fælles genopfriskningskursus. Der kan være for og imod, bevar mig vel, om, hvorfor vi er der, og hvilken situation vi var i, hvis vi ikke var der. Det er ikke det, vi skal ud at stemme om; men vi trænger til den helt grundlæggende debat om, hvorfor det efter vores opfattelse selvfølgelig er så fuldstændig afgørende for danske interesser, at vi fortsat er aktive medlemmer, og den debat tror jeg er værd at få ud i åbenhed.

Jeg må indrømme, at da jeg hørte de første 20 minutter her, som gik med at finde ud af, om man overhovedet turde konstatere, at regeringen arbejdede ud fra et grundlag, som vist er almindelig velkendt, blev jeg bange for, at vi fik sendt de sidste 7 tilhørere i haven på havearbejde her i det spæde forår, og det er de måske også bedre tjent med.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

1, 2, 3, 4 – det kan være, at CD's ordfører har ret, men det kan også være, at der er folk ude ved fjernsynsskærmene, der sidder og kigger på debatten. Jeg tror rent faktisk, det er vigtigt, at den debat, vi tager, selvfølgelig bliver taget meget seriøst, og at man heller ikke misbruger tingene efterfølgende.

Jeg tillod mig i indledningen af debatten – og vil også gøre det i indledningen af min ord-

førertale – at konstatere, at det efter den 12. december 1995 mange steder rundt i landet og også her i Folketinget er blevet sagt, at der er et flertal i Folketinget bag regeringens forhandlingsgrundlag. Det sker på baggrund af en dagsorden, hvor man konstaterer, at regeringen har fremlagt et forhandlingsgrundlag – altså at man har opbakningen til det. Her blev vi også bedt om at konstatere det samme, og jeg må tage det for givet, at det vil blive brugt på akkurat samme måde. Det er grunden til, og det har jeg også forklaret tidligere i debatten, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for den dagsorden, der er foreslået.

Jeg vil godt beklage allerede nu, at forslagsstillerne har valgt at gøre det på denne måde, for jeg ser egentlig ikke nogen særlig grund til, at man henviser, medmindre det er for at misbruge det, og så kunne man lige så godt have ladet være og på den måde have fået et enigt Folketing, der stemte for dagsordensforslaget.

Der er jo gode forbedringspunkter indeholdt også i flertallets dagsordensforslag, og det har vi i Dansk Folkeparti ønsket at illustrere ved at fremsætte det samme dagsordensforslag, men blot for denne henvisning til regeringens forhandlingsgrundlag.

Ud over det vil jeg i min ordførertale selvfølgelig sige tak til SF, fordi de har rejst en debat om det demokratiske underskud, og tak til ministeren, fordi han har givet et input til diskussionen. Jeg kunne godt have ønsket mig en debat om de mere grundlæggende problemer, der er i forbindelse med demokratimuligheden i EU, men den kan vi jo selv rejse på et andet tidspunkt. SF har ønsket en debat om det mere praktiske, og det er jo SF's afgørelse.

For os at se er det et signal fra SF, der går på: Hellere ind i varmen hos flertallet end fremstille de forskelle, der er mellem SF og andre partier. Det er et klart signal fra SF's side også i forbindelse med de forhandlinger, der foregår i Statsministeriet, og det er SF i sin gode ret til at give, og jeg synes ikke, det kan tolkes på ret mange andre måder.

SF har i selve udgangspunktet for forespørgslen markeret, at SF ønsker mere åbenhed, bedre offentlighedsregler og øget indflydelse til de nationale parlamenter. Alle tre dele kan Dansk Folkeparti naturligvis erklære sig enig med SF i. Men for at kunne tage debatten, mener vi, som jeg også allerede har antydnet, at det er nødvendigt at tage en mere dybtgående diskussion og tage et spadestik dybere end det, SF har gjort med sit udgangspunkt.